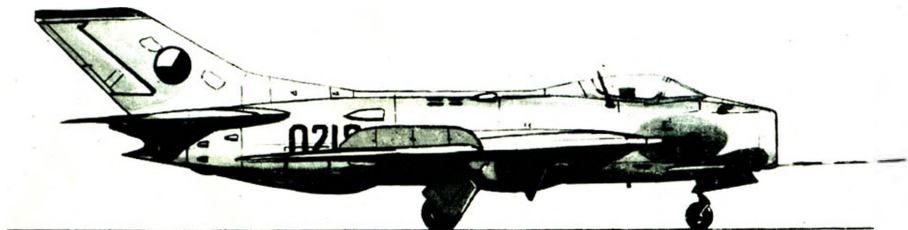

MiG-19

Čís. 4. MiG-19

1972

MIG-19.

Prvním nadzvukovým stíhačím letounem ve službách našeho vojenského letectva se stal MIG-19. Tento stíhač vznikl začátkem padesátých let v konstrukční kanceláři A. I. Mikojana, jako další členek úspěšné řady stíhačích letadel MIG-15 a MIG-17. První z řady prototypů MIG-19, tehdy ještě pod prototypovým označením I-350[M], byl zalétáván v roce 1952. V roce 1954 byla sériová výroba první letouny MIG-19 novým leteckým jednotkám SSSR. Zavedením několika změn v konstrukci letounu — nových motorů RD-9B, upatřných komorami přídavného spalování, plovoucí výškovky, třetího brzdícího štítu pod trupem a nových kanonů NR-30 — vznikla nová verze MIG-19S, která se stala nejvíce rozšířenou variantou letounu MIG-19 (tato varianta je také předlohou stavebnice). Další variantu tvořil záhytný přepadový stíhač MIG-19SV s motory RD-9BF. Pro činnost v noci a za nepříznivých povětrnostních podmínek vznikla verze MIG-19P s radarem v přední části trupu. Konečnou variantou byla pouze raketami vyzbrojená verze MIG-19PM.

Koncem padesátých let přelétl MIG-19 do výzbroje našeho letectva a o něco později jsou u nás vyráběny v licenci. Zavedení tohoto nadzvukového stíhače mělo obrovský význam pro naše letectvo i průmysl, byl to velký kvalitativní skok ve vývoji jak našeho vojenského letectva, tak leteckého průmyslu.

Postupem času se MIG-19 objevily u letectev dalších zemí socialistického tábora — v Polsku, NDR, Maďarsku, ale i na Kubě, v Egyptě, Iráku a Indonésii. SSSR umožnil také Čínské lidové republice, aby zahájila velkovýrobu výrobu těchto letounů, v Číně označených Senjang F.8. Stroje čínské výroby tvoří část výzbroje leteckých jednotek Pákistánu.

TECHNICKÝ POPIS

MIG 19S je jednomístný celokovový středokřídly jednoplošník s plovoucí výškovkou a tříkolovým zatahvacím podvozkem. Je poháněn dvěma motory RD 9B, které jsou vybaveny devítistupňovými; axiálními kompresory, dvoustupňovou turbínou a systémem přídavného spalování. Křídlo je čtyřnosíkové, má šíp 55° a záporný úhel vzepětí — 4°30'. Trup je dělitelný na dvě části. V kabině pilota je vystřelovací sedadlo, kabína může být zahermetizována.

Výzbroj tvoří tři kanóny NR-30 ráže 30 mm. Na uni verzálnímu závěsnku pod křídly mohou být zavěšeny přídavné nádrže, pumy, případně rakety.

Rozpětí	9,0 m	Prázdná váha	5172 kg
Délka		Vzletová váha	7400 kg
s Přítlocivou		Max. rychlost	1450 km/h
trubicí	14,9 m	Cest. rychlost	950 km/h
bez trubicí	12,6 m	Dostup	18 700 m
Výška	3,9 m	Stoupavost	120 m/sec
Nosná plocha	25,0 m ²	Max. dolet	1390 km

Ořivě než začnete:

1. Prostudujte návod stavby, zkontrolujte jednotlivé části podle náčrtku A a seznámte se s jejich číslováním.

2. Jedinotlivé části odděluje těsně před použitím. Odstraňte otěpy vzniklé lisováním částí si před použitím vykoušejte na suchu, a pak teprve začněte lepením.

3. K lepení používejte lepidla STYROFIX (vyráběného družstvem Rohoplast), které bylo připraveno speciálně pro tyto stavebnice a je k dostání ve specializovaných modelářských prodejnách. Stavebnice je z polystyrénu, můžete také k lepení použít Polystyroce-ment, Igetex, toulén nebo xylen (všechna tato lepidla ložtanete v prodejnách Drogerie).

4. S lepidlem pracujte opatrně. Nanášejte je pouze na styčné plochy lepených částí, destane-li se na zřejší plochy — poškodí je.

5. Malování provádějte barvami na polystyrén. Vhodné jsou barvy sady Industrol (T), email syntetický rční venkovní S 2013, jsou k dostání v Drogeriích; můžete také použít i další syntetické emaly jiných řad. Užíváte-li barvy Unicol, pracujte s maximální opatrností, protože porušují natřaný povrch z polystyrénu.

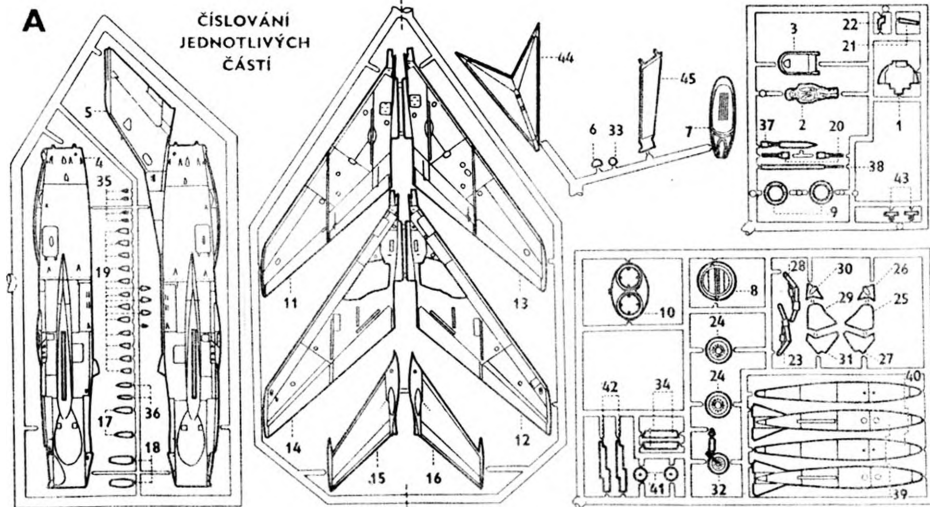
6. Podle velikosti natřané plochy volte velikost štětce. Vyzkoušejte si předem doby schnutí vašich barev; s namalovanými částmi pracujte až po důkladném zaschnutí barev.

7. Malé součásti je vhodné malovat před oddělením, velké, slepené části, malujte až po dokončení stavby. Řiďte se pokyny v části o kamuflážích a návodem.

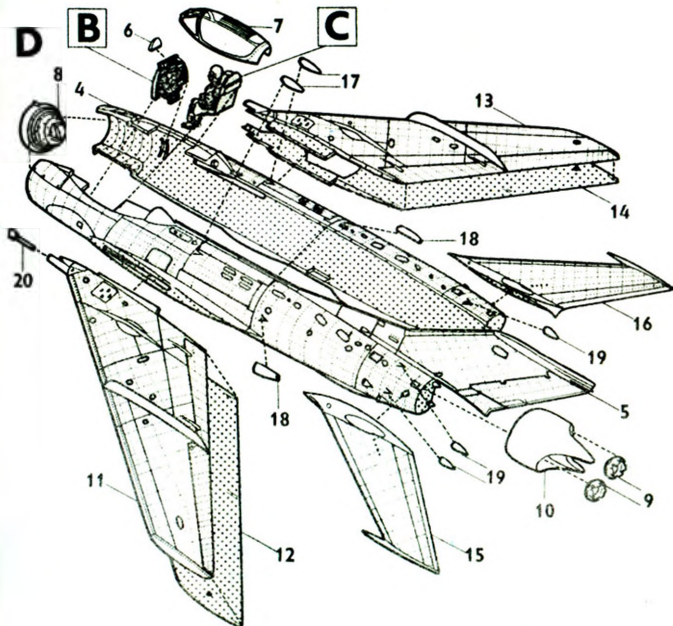
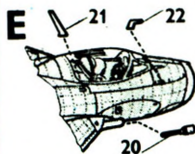
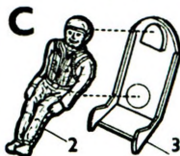
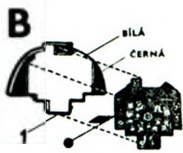
8. Obtisky nanášejte až po úplném sestavení modelu na namalovaný, nebo odmaštěný povrch. Jedinotlivé znaky pečlivě odstříhnete, ponořte na několik vteřin do vlažné vody, jemným tlakem prstů obtisk sesuňte z podložného papíru na patřičné místo, a svým papírem nebo molitanovou houbou pečlivě přitisknete na povrch.

9. Pro odstraňování součástí z výlisků používejte nože, nůžek nebo jemných špičkových kleští, otěpy odstraňte jemným pílníkem. Malé části si přidržujte pinzetou. Slepené části stáhněte k sobě gumičkou, prouždem samolepicí pásky (Isoplepou), nebo kolíčkem na prádlo. Slepené části nechte dostatečně dlouho v klidu před další prací. Lepidlo nanášejte drobným štětečkem nebo kolíčkem.

10. Při práci postupujte pečlivě, nespěchejte, doko- nalý vzhled modelu letadla MIG-19 záleží jen na vás.

STAVEBNÍ POSTUP

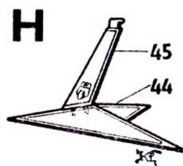
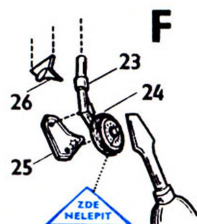
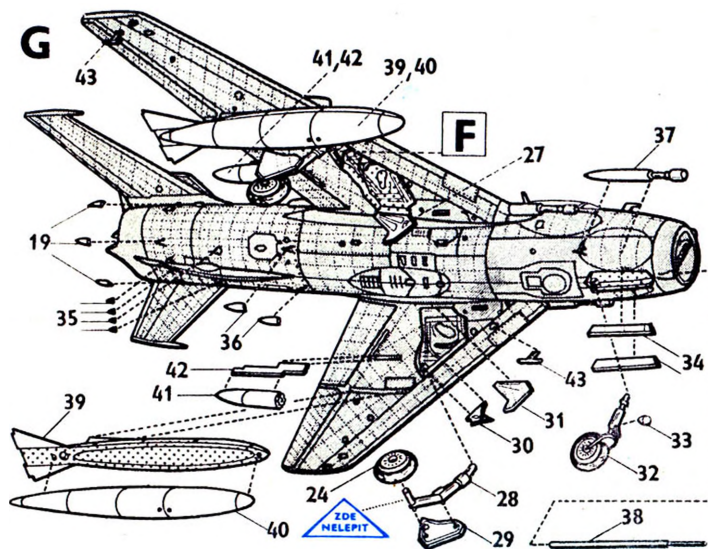

1. Nabarvíte přístrojovou desku (1) podle nákresu B a naneste na ni obtisk přístrojové desky. Nalepte pilota (2) na sedadlo (3), viz nákres C.

2. Do pravé poloviny trupu (4) vlepte přístrojovou desku a slepte k sobě pravou i levou (5) polovinu trupu. Vlepte do kabiny pilota i se sedačkou tak, že žebříko na zadní stěně sedačky přilepíte sešora k vodorovné plošce v zadní části kabiny. Nad přístrojovou desku k zadní hraně přední plošky v kabině přilepte mírně oosaďu skloněný zaměřovač (6). Přilepte kryt kabiny (7) k trupu. Do přídě trupu (vyznačeno šrafováním) dejte 4 g závaží (olověné broky, uchycené v plastelině, nebo modelitě), a vlepte do trupu vstupní kužel (8). Vytokové trysky (9) vlepte dovnitř zakončení trupu (10), které přilepte zezadu na trup.

3. Slepte k sobě horní a dolní poloviny křídel (11 a 12, 13 a 14) a křídla vlepte do trupu. Na křídle v zadní části trupu přilepte obě poloviny výškovky (15 a 18). Křídla i výškovka mají negativní vzepětí (jsou skloněna směrem doůd), jejich správnou polohu nastavte podle nákresu na boční straně krabíčky. Na značky (<) přilepte krytky pomocných nasávacích otvorů — dvě krytky (17) na hřbet trupu, dvě krytky (18) na boky trupu, tři krytky (19) na zadní část trupu.

4. Vlepte hlavní kanonů (20) do křídel. Podle nákresu E přilepte na pravou stranu přídě trupu na značky (<) antény (21 a 22).

5. Na osu pravé podvozkové nohy (23) nasuňte kolo [24] a mírně zahrátou špičkov šroubováku, nebo hla-
vickou hřebíku rozmáčnete vyčnívající část osy kola.
Na podvozkovou nohu přilepte střední kryt podvozku
(25). Říďte se nákresem F. Slepěny podvozek vlepte
do důlku v pravé podvozkové šachtě. Na přední hranu
podvozkové šachty před podvozkovou nohu přilepte
vnější kryt podvozku (26), na hranu u trupu vnitřní
kryt (27). Levou podvozkovou nohu (28), kolo (24)
a kryty (29, 30, 31) sestavte obdobně. Na přední pod-
vozkovou nohu (32) nalepte pojezdící reflektor (33)
a nohu vlepte do otvoru v šachtě předního podvozku.
Na hrany podvozkové šachty přilepte dva kryty (34).

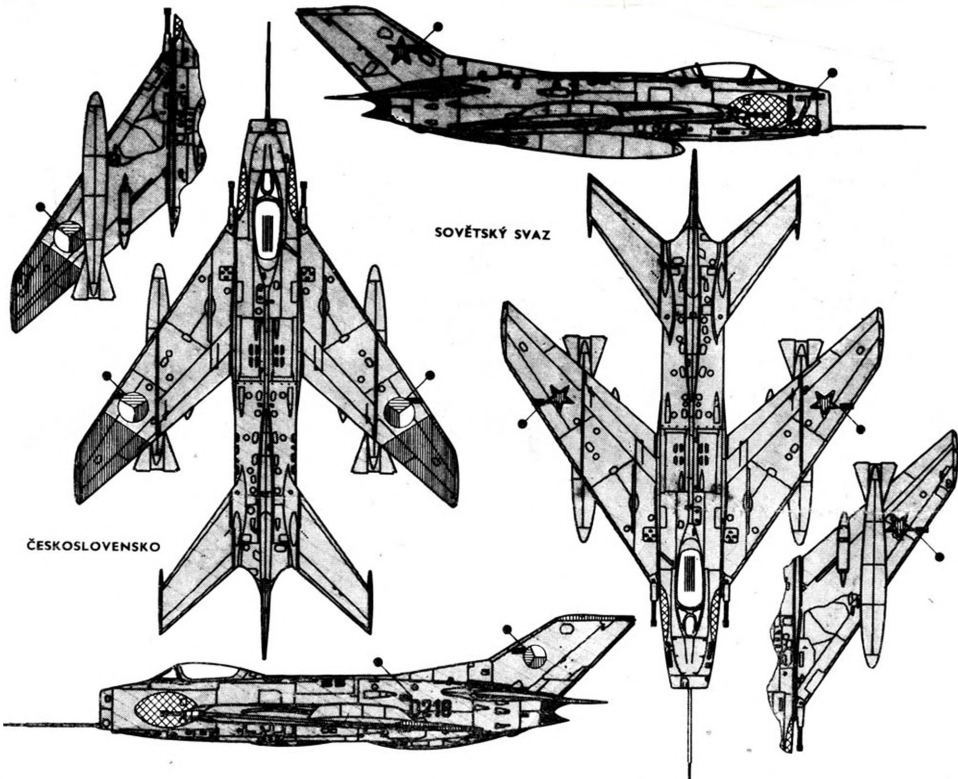
6. Stavíte-li model se zataženým podvozkem, použij-
te pouze krytů podvozků (25, 26, 27 a 29, 30, 31 a
34), které naplocho vlepte do podvozkových šachet.
Ponevadž jsou kryty tenčí, než křídlo, vyplňte podvo-
zkové šachty před nalepením krytů plastelínou, nebo
polystyrenovou fólií tak, aby přilepené kryty byly
v rovině s plochou křídla nebo trupu.

7. Na značky (<) přilepte další krytky pomocných
nasávacích otvorů – tři krytky (19) na zadní část
trupu, čtyři malé krytky (35) na spodek zadní části
trupu a dvě krytky (36) na boky trupu. Několik krytek
(19 a 35) máte navíc. Na značku (<) na pravé straně
přilepte trupový kanón (37). Do díry pod nasá-
vacím otvorem vlepte Pittotovu trubici (38).

8. Slepěte k sobě obě poloviny předvácných nadřezů
(39 a 40) a přilepte je na vyznačené obdélníky pod
křídly. Přilepte raketnice (41) k závěsníkům raketnic
(42) a závěsníky přilepte na vyznačené obdélníčky
za podvozkovými šachtami. Na vyznačený čtvereček
na konci pravého křídla a vedle kanonu na levém kříd-
le přilepte antény radiovýškoměru (43).

9. K podstavci stojánku (44) přilepte rameno stu-
jánku (45), podle nákresu H. Pro zachycení modelu
na stojánku dořízněte obdélníček, naznačený zesla-
bením stěny, na spodní části trupu.

10. Podle vámi zvolené verze proveďte konečnou ba-
revnou úpravu modelu a naneste na něj odpovídající
obtisky. Tim je váš model naší první nadvozkové stí-
hačky – MIG-19, v měřítku 1:72 – hotov.

Československá verze

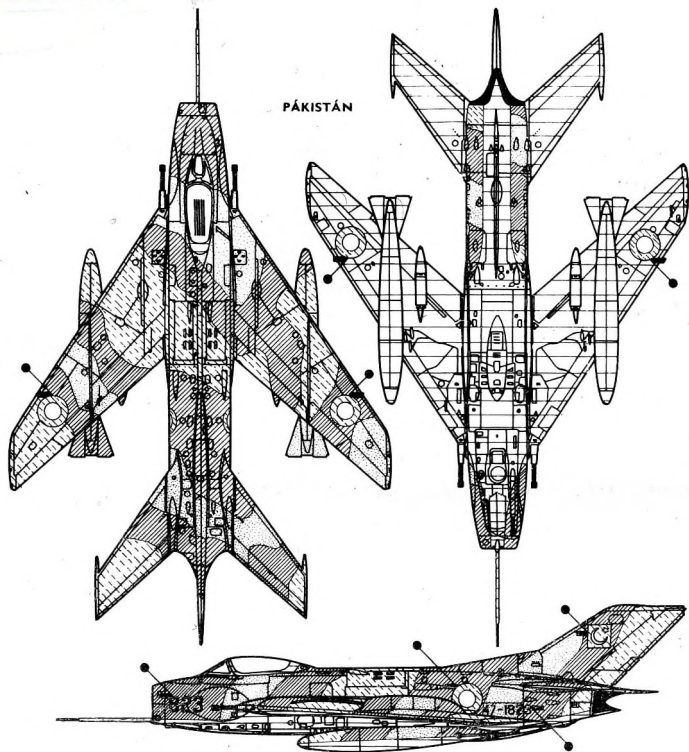
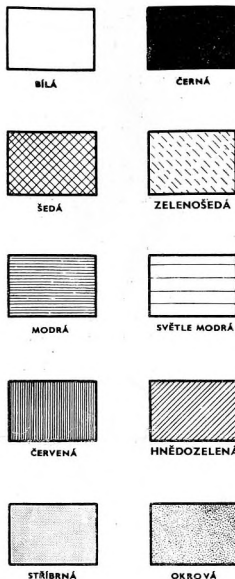
MIG-19S čs. letectva s číslem 0218 byl celý v původní barvě duralu, pouze konce křídel, výškovky a směrovky byly červené. Na hubiči rychloměru byly tři červené pásy. Vnitřek kabiny a podvozkové sady byly šedivé, přeplátování na trupu u hlavní kabině a přední části kýlu pod trupem byly černé, výtokové trysky rezavě hnědočerné. Kombinézy pilotů byly tmavě šedozeleň, přilby bílé.

Československé výsostné znaky byly umístěny na horních i dolních plochách křídel (červené výseče směrem ke trupu) a na směrovce (červené výseče směrem dolů). Číslo 0218 byla na bocích trupu. V průběhu jednoho cvičení dostal tento letoun červený nátěr na horních i spodních plochách konců křídel.

Sovětská verze

MIG-19S sovětského letectva byl celý v původní barvě duralu bez červených doplňků. Všechny další barevné části jsou naprosto shodné s čs. verzí. Sovětské výsostné znaky byly na horních i dolních plochách křídel a na směrovce. Červená čísla 17 byla na bocích přídě verze.

KAMUFLÁŽE A OZNAČENÍ

Pákistánská verze

Stíhačky F-6 létaly v pákistánském letectvu buď celé v původní barvě duralu, nebo byly opatřeny tří-tónovou kamufláží z nepravidelných hnědozelených, okrových a zelenošedých polí na horních plochách křídla a trupu, zebra krytu kabiny a spodní plochy byly světle modré.

Výsostné znaky (zelenobílé kruhy) jsou umístěny na křídlech a na trupu. Zelený čtverec s bílým půlměsícem je na směrovce. Černé číslo 823 je na přídí, číslo 47 1823 je na zádi trupu. Umístění znaků i čísel je shodné pro obě verze stíhačky F-6.

Všechny verze letounů MIG-19, které létaly v čs. vojenském letectvu, můžete nalézt v expozici letectva vojenského muzea na letišti Praha-Kbely.

Podrobnější popis, výkresy, fotografie a barevná schémata i dalších kamufláží byla uveřejněna v časopise Letectví + kosmonautika, číslo 3, ročník 1972.

0218 823

0218 823

17 17

47-1823

47-1823